

1893-2017.

Gyülekezeti Hírmondó

2017. Húsvét

13. évf. 1. szám

„És mondják vala maguk között: Kicsoda hengeríti el nekünk a követ a sírbolt szájáról? És odatekintvén, láták, hogy a kő el van hengerítve; mert felette nagy vala.” Mk. 16:3-4.

A halál megfordíthatatlan folyamat, a remény evangéliumától távol élő ember számára. Nincs belőle kiút. Ilyen megtört, síró, hitetlen asszonyok bandukolnak a kő nehézségén filozofálva a temetőkert felé. De ilyenek voltak a tanítványok, gyorsan elfelejtve mit is tanultak három éven keresztül a Mestertől, mit is hallottak néhány napja, amikor Uruk felkészítette őket nemcsak Nagypéntek drámájára, de Húsvét győzelmére is.

Ilyen hitetlenek vagyunk mi is, eleresztve fülünk mellett az evangélium üzenetét, helyette belemerülve életünkön morfondírozó

gondolatainkba. Hiányoljuk Jézus jelenlétét, töprengünk, hogyan találhatnánk rá, hogyan hengeríthetnénk el a nagy követ. Várunk nagy csodákat, közben csak egyszerűen üres a sír, benne pusztán egy fiatal hírnök. Talán azt gondoljuk, hogy amit mond, azok csak szavak, üres szavak. Pedig nem a szavak üresek, amik hétről hétre Jézust hirdetve elhangzanak szerte a világban - itt a templomban is - hanem a sír üres!

Az asszonyok balzsamozni indultak, eszükbe jutott, hogy gond a sírkő, s felkészületlenül találta őket a hír, hogy bár a kő elhengerítettett, a halottat mégsem lehet megkenni. Nincsen ott ahol, keresik. Mert feltámadt, él! A Feltámadott, nem engedi emlékké, múlttá balzsamozni magát. Sem temetővé, sem múzeumná nem válik az élő Krisztus test, az egyház.

Nem a sírban, nem a történelemben találunk Rá, nem is a hitünkben támad fel. Kereshetjük az élő, ott ahol megtalálható saját kijelentése szerint; a hirdetett igében, mert Ő a testté lett Ige. Találkozhatunk Vele, mert önmagát ígérte és önmagát adja az úrvacsorában. Nem, nem a halál, hanem az élet a megfordíthatatlan folyamat, hát „ne féljete ..., feltámadott!”

ifj. Takaró Tamás
beosztott lelkipásztor

Dsida Jenő – Nagypénteki ima

Uram, csúfoltak,
Kínoztak Téged
Aki szerettél
Minden szenvedőt.
Szegekkel vert a
Világ keresztre,
Aki mindig csak
Vigasztaltad őt.
Mi jót is tettem
Én a világnak,
Sok-sok napomon?
Csúfolnak?
Kínoznak?
Szegeznek engem?
Mért panaszkodom?
Uram, bocsáss meg!
Haragban égni
Nincs okom;
Egyebet kérni
Nincs jogom;
Uram, csak áldlak,
Nem panaszkodom.

1924. április 18.

A Szentföldön ma is láthatók a Krisztus korabeli
sziklasírokat lezáró kerek, malomköre
emlékeztető hatalmas kövek

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Eltemettük:

Bárány Andrásné, Zsolnai Józsefné, Kovács
Árpádné, Mahacek Vilmosné, Kocsis Mária
testvéreinket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti eseményei:

Január 1. Évnyitó, áldást kérő istentisztelet.

Január 8. Kelemen Zoltán Sándor lelkipásztor
búcsú szolgálata.

Január 16-20. Egyetemes imahét a kerület
protestáns gyülekezeteinek részvételével.

Január 29. Presbiteri gyűlés.

Február 19. Kiss László lelkipásztor szolgálata
gyülekezetünkben.

Február 24. Takaró Mihályné előadása a
reformációról az összevont ifjúsági
csoportok részére.

Február 26. Néhai Takaró Károly lelkipásztor
igehirdetése felvételtől.

Március 3. Cseri Kálmán pasaréti református
lelkipásztor temetése, lelkipásztoraink
részvételével.

Március 4. VISZ konferencia gyülekezetünk-
ben.

Március 5. Bibliavasárnap.

Március 14. Kórusunk férfi tagjainak szolgálata
március 15-e alkalmából a kerületi
rendezvényen.

Március 19. Gyülekezetünk lelkipásztorának
igeszolgálata a Kelenföldi Református
Egyházközségben és Canonica Visitatio.

Március 24-26. Mini ifi csendes hétvégéje
Úrkúton.

Március 25. Munka Úrkúton fiataljaink
részvételével.

Március 30. Gyülekezetünk lelkipásztora és
főgondnoka Canonica Visitatioja a Csepel
Királyerdő Református Egyházközségben.

Március 31 - április 2. Kórus hétvége Erdőtelkesen.

Április 4. Egyházmegyei számvizsgálat és Canonica Visitatio gyülekezetünkben.

Április 9. Virágvasárnap. Ünnepi istentisztelet, kórusszolgálat.

Április 9. Gyülekezetünk lelkipásztora és főgondnoka Canonica Visitatioja a Pestszentimre-Szemeretelepi Református Egyházközségben.

Április 10 - 13. Nagyheti, bűnbánati előkészítő sorozat.

Április 14. Nagypéntek. Ünnepi istentiszteletek úrvacsoraosztással és a kórus szolgálataival.

Április 16. Húsvét I. Ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással és a kórus szolgálataival.

Április 17. Húsvét II. Ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással és az ifjúsági kórus szolgálataival.

Az elkövetkező hónapok tervezett gyülekezeti eseményei

Április 21-23. Kis ifi csendes hétvégéje Úrkúton.

Április 23. Sipos István nyugalmazott máramarosszigeti lelkipásztor szolgálata gyülekezetünkben.

Április 27. Gyülekezetünk lelkipásztora és főgondnoka Canonica Visitatioja a Pesterzsébet-Klapka téri Egyházközségben.

Május 6. Konfirmandusok vizsgája.

Május 7. Konfirmáció. Ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással és kórusszolgálattal.

Május 8 - 9. Gyülekezetünk lelkipásztora Mályiban részt vesz az Országos Lelkészegyesület választmányi ülésén.

Május 14. Gyülekezetünk lelkipásztora és főgondnoka Canonica Visitatioja az Albertfalva-Kelenvölgyi Református Egyházközségben.

Május 14. Kórusunk tavaszi szeretetszolgálat.

Május 25. Áldozócsütörtök.

Május 26. Anima Soni koncert a Csiliben.

Május 31 - június 2. Pünkösdi előkészítő sorozat.

Június 4. Emlékharang a trianoni békediktátum kilencvenhetedik évfordulóján.

Június 4. Pünkösdi I. Ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással és kórusszolgálattal.

Június 5. Pünkösdi II. Ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással és az ifjúsági kórus szolgálataival.

Június 9. Ifjúsági csoportok évadzáró alkalma.

Június 11. Szentháromság vasárnap.

Június 11. Kórusunk évadzáró koncertje.

Közlemény

Gyülekezetünk évekkel ezelőtt alapítványt hozott létre Kapunyitás elnevezéssel. Alapítványunk közhasznú, első renden szegény gyermekek megsegítésére, táboroztatására, pihenésére, valamint kulturális rendezvények támogatására szolgál. Amennyiben testvérünk ezzel a céllal egyetért és kész segíteni, kérjük adója 1 %-ával támogassa Kapunyitás Közhasznú Alapítványunkat. A segítséget előre is köszönjük! Alapítványunk adatait megtalálja még honlapunkon a pkre.hu - n is.

Kapunyitás Közhasznú Alapítvány

Adószám: 18265596-1-43

Bankszámlaszám: OTP 11720001-20221816

IBAN: HU20 1172 0001 2022 1816 0000 0000

SWIFT: OTPVHUHB

Nyári táboraink tervezett helyszínei, időpontjai:

- Hittan tábor Velencén: július 3 - 7.
- Juvenis ifi tábor Úrkúton: július 24 - 30.
- Mini ifi tábora Balatonfüreden: augusztus 7 - 13.
- Kis ifi tábora Úrkúton: július 17 - 23.
- Nagy ifi konferenciája Balatonfüreden: július 31 - augusztus 6.

A gyülekezet tagjai mesélik...

„Mini ifi” tavaszi programjai

Kirándulás

A Mini ifi közössége immár hatodik esztendeje él és növekszik, Isten ígéje mellett élő gyülekezetünk testének részeként. A közösség elnevezése már nem annyira fedi a valóságot, hiszen a Kis- és Nagy ifihez hasonlóan, létszámát és életkorát tekintve is átlépte a megkülönböztetésére használt „Mini” jelző fogalmát. A hangsúly azonban nem azon van, hogy miként hívják gyülekezetünk négy, különböző korcsoportú ifjúsági csoportját, hanem hogy élő és ható ifjúsági munka folyik. Ifjúsági csoportjaink a nagy gyülekezet részeként élnek, gyarapodnak, növekednek hitben, életkorban és létszámban egyaránt, de nem szeretnék megfélekezni arról, hogy mindezt megelőzi az óvodákban, iskolákban és a gyülekezetben végzett szeretetteljes és minőségi hittanoktatói munka, amely az ifjúsági munka

alapját képezi. Legyen mindezekért Istennek hála és a gyülekezet támogatásának, segítségének pedig köszönet!

Ennyi bevezető után hadd írjak pár mondatot a Mini ifi tavaszi külsős programjairól, melyek célja, hogy a heti rendszerességgel tartott bibliaóráinkat kiegészítse és lehetőséget biztosítson a lelki töltődés mellett a mozgásra, beszélgetésekre, a tagok egymás közti kapcsolatának erősítésére, hitünk közös megélésére.

2017. március 17-én Gulyás János presbiter testvérünk és kedves felesége vezetésével a Hárshegyen valamint a János-hegyen tettünk 12 km-es esti kirándulást. A gyermekvasút Szépjuhászné megállójától indulva felsétáltunk a hárshegyi Kaán Károly kilátóba, majd rövid gyönyörködést és beszélgetést követően a Makovecz Imre kilátót vettük célba. Útközben megálltunk a Bátor-barlang bejáratánál, ahol a XV. század második felében, közel húsz éven át élte a szentek életét Császár Bátori László pálos szerzetes, aki magyar nyelvre fordította a Szentírást és magyarázatokat írt hozzá. Eltűnődtünk rajta, hogy a hitéért milyen megpróbáltatást volt képes elviselni ez a szerzetes, és itt, a bőjti időszakban különösen is elgondolkodtató, hogy a XXI. századi keresztyén ember milyen lemondásokat vállal vagy kellene vállalnia Jézusért. A Hárshegy után kereszteztük a Budakeszi utat és felmentünk a János-hegyi Erzsébet kilátóhoz, ahol nagy élményt nyújtott a Libegő felső állomása melletti játszótér. Miután kijátszottuk magunkat, felsétáltunk a kilátóhoz, ahonnan szemet gyönyörködtető látvánnyal tárult elénk a fényárban úszó főváros. A 3 órás sétától kellemesen elfáradva indultunk haza kiindulópontunktól, a Szépjuhászné állomástól. Másik tavaszi programunk az Úrkúton töltött csendes hétvégénk volt március 24 - 26-án. Igazán tartalmas, jó kedélyű és kellemesen fárasztó napokat töltöttünk el konferencia központunkban. A lelki tartalmat az álmokról

való gondolkozás nyújtotta. Mik az álmok? Milyen álmok vannak? Milyen szerepe van az álmokkal átszőtt pihenésnek az életünkben? Miként is illeszkednek bele az álmok Isten kijelentésének folyamatába? Jézus tökéletes kijelentését követően ma is meg tud-e szólítani bennünket ebben a formában az Isten? Izgalmas téma, amelyről még sokat lehetett volna beszélni, de gondolatébresztőnek most elegendő volt a két esti alkalom. A csendességeken kívül közös palacsintasütéssel, küzdelmes focimeccsekkel és a gyülekezeti központunk építésében való közreműködéssel töltöttük az időt.

Úrkúton

A munkától kellemesen elfáradtunk, de nagyon jó érzés volt a saját gyülekezeti központunkat építeni, annak megvalósulásában tevékenyen részt venni. Különleges légkör uralkodik ezen a helyen, és nagy lehetőség a közösség építése, megtartása, töltökeztetése szempontjából, hiszen érezhetően az Isten áldásának egyik kútfeje Úrkút. Soli Deo Gloria

Testvéri szeretettel: Berkó Lajos

Kórus hétvége

Gyülekezetünk kórusa újabb CD-felvételre készül, melyen Takaró Mihály karnagy tervei szerint zsoltárokat feldolgozó művek kapják majd a főszerepet. Hangfelvételt készíteni

mindig nagy odafigyelést igénylő feladat, erre való készülésünk határozta meg az április első hétvégéjén megrendezett kórustáborunkat is. Idén az Eger közelében található Erdőtelek falu melletti Pintér tanyán tölthettünk el három napot megszokott rohanó hétköznapijainktól távol, csendes – néha pedig énekléstől hangos – hétvégi közösségben.

Kissé rendhagyó módon a kórus többsége már pénteken délre megérkezett a helyszínre, azzal a szándékkal, hogy még aznap kora délután is tarthassunk próbát. Buxtehude szép kórusművének gyakorlása után jutott még idő az ilyenkor szokásos közösségépítő programokra is, amelynek csúcspontja minden kétséget kizáróan a Szépasszony-völgybe szervezett borvacsora volt.

Szombaton a reggeli utáni próbán elsősorban ifjú kórustagunk, Brandenburg Ádám Zsoltártöredék című, kórusunknak dedikált művét gyakoroltuk. Bízunk benne, hogy megérte a kemény munka: karnagyunk és helyettese, Szabó Mónika a próba végén elégedettnek tűnt, és a szerző is mosolyogva hagyta el a próbateremként funkcionáló konferenciatermet. Egyszerű ebédünket hosszabb délutáni pihenő követte, amelynek ideje alatt többen a Pintér tanya wellness-részlegét vették igénybe, aki pedig szerette volna, kipróbálhatta magát agyaggalamb-lövészetben is. Még szerencse, hogy a hangokat nagyobb pontossággal találjuk el, mint a repülő korongokat... Késő délutáni próbánkon Bach 23. zsoltárt feldolgozó kórusművét elevenítettük fel. Természetesen ezúttal sem maradt el a vacsora, ami után – az egész hétvégén ragyogó időjárást kihasználva – a szabad ég alatt tudtunk jókat beszélgetni.

Vasárnap az interneten keresztül „vettünk részt” az itthoni istentiszteleten. Jó érzés volt hallani Nagytiszteletű úr kedves említését rólunk a hirdetések között. Ahogy minden vasárnap, ezúttal is próba követte az istentiszteletet, amelyen összefoglaltuk a hétvégén tanultakat.

Ebédünket követően a tábor zárásaképpen még tettünk egy kis kirándulást Feldebrőre, ahol a helyi Árpád-kori templomot tekinthettük meg.

A feldebrői altemplom

Ismét tartalmas kórustáboron vehettünk részt: sokat gyakoroltunk, dolgoztunk, erősítve baráti kapcsolatainkat, testvéri összetartozásunkat, azét a kis szolgáló közösségét, amely közel 40 éve végzi, lassan cserélődő személyi összetételben, de töretlen odaadással ugyanazt a szolgálatot: énekszóval dicsérni az élő Isten nagy nevét.

dr. Terebessy András

Kitekintő

Évfordulók március 15 - június 30-ig

1457. március 16. 560 éve

V. (Utószülött) László magyar király lefejeztette a 24 éves Hunyadi Lászlót, Nándorfehérvár főkapitányát.

1832. március 19. 185 éve

Megszületett Vámbéry Ármin nyelvtudós, utazó, a Magyar Földrajzi Társaság egyik alapítója.

1702. március 20. 315 éve

Meghalt Tótfalusi Kis Miklós nyomdász, aki 1685-ben Hollandiában újranyomtatta a Károli Bibliát.

1472. március 27. 545 éve

Meghalt Janus Pannonius humanista, latin nyelven alkotó költő, a magyar világi líra első jelentős képviselője.

1387. március 31. 630 éve

Székesfehérvárott magyar királlyá koronázták Zsigmondot, a Luxemburg-ház tagját.

1952. április 1. 65 éve

New Yorkban meghalt Molnár Ferenc író, drámaíró, újságíró (A Pál utcai fiúk, Játék a kastélyban, Liliom, Egy, kettő, három stb.).

1937. április 2. 80 éve

Meghalt Nádudvari Tormay Cécile írónő, műfordító, közéleti szereplő.

1842. április 11. 175 éve

Darjeelingben meghalt Kőrösi Csoma Sándor, magyar orientalista és világutazó.

1222. április 24. 795 éve

II. András kiadta az Aranybullát.

1967. április 24. 50 éve

Meghalt gróf Széchenyi Zsigmond vadász, író.

1077. április 25. 940 éve

Meghalt I. Géza magyar király.

1827. május 7. 190 éve

Megszületett Vajda János költő, publicista, az első szimbolista (Húsz év múlva, A vaáli erdőben).

1912. május 9. 105 éve

Megszületett Ottlik Géza, Kossuth-díjas író, műfordító (Iskola a határon).

1917. május 15. 100 éve

Horthy Miklós vezetésével a magyar flotta áttörte az antanthatalmak által fenntartott tengeri zárat.

1817. május 17. 200 éve

Megszületett Irinyi János, a robbanásmentes gyufa feltalálója.

1907. május 17. 110 éve
Megszületett Dsida Jenő erdélyi író, költő.

1572. május 30. 445 éve
Meghalt Ruszkai báró Dobó István, Eger várkapitánya.

1927. június 17. 90 éve
Megszületett Sütő András, Herder- és Kossuth-díjas erdélyi magyar író (Anyám könnyű álmot ígér, Advent a Hargitán stb.).

1957. június 26. 60 éve
Meghalt Tóth Ilona orvostanhallgató, akit az 1956-os forradalom utáni megtorlás során végeztek ki.

1192. június 27. 825 éve
Váradon Szentté avatták I. (Szent) László, magyar királyt.

1892. június 30. 125 éve
Megszületett Lajtha László, Kossuth-díjas zeneszerző, népzene kutató.

Tóth Ilona pere

Tóth Ilona és társai ügye három hónappal a forradalom leverését követően páratlanul nagy nyilvánosság előtt, a filmhíradó és a nyugati

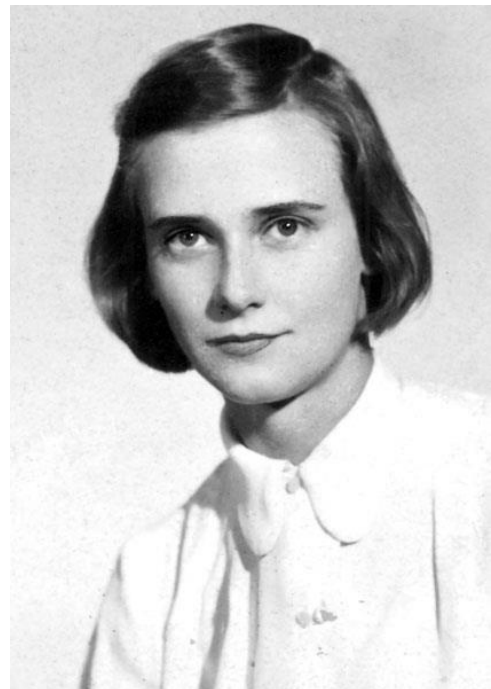
újságírók szeme láttára zajlott. Gyakorlatilag az első jelentős és az egyetlen nagy nyilvánosságot kapott megtorló perről van szó.

1957 februárjában a korabeli sajtó első oldalon tudósított arról, hogy megkezdődött annak a fiatal orvostanhallgatónak a pere, aki – a vád szerint – orvosi hivatásával visszaélve, meggyilkolt egy embert a Domonkos utcai sürgősségi kórházban, amelynek élére őt a forradalom napjaiban nevezték ki. A vád szerint november 18-án este ellenállók egy csoportja bevitt a Domonkos utcába egy ÁVH-snak, spicli gyanúsának vélt fiatalembert. A lebukástól való félelmében Tóth Ilona társaival az ismeretlen férfit megölte. Az illetőt brutálisan megverték, majd Tóth Ilona különböző módszerekkel próbálta a halálát okozni. Először megkísérelte túltatni, majd benzint, illetve levegőinjekciót fecskendezett a nyakába, karjába, szívébe, s mi után egyik gyilkossági kísérlet sem sikerült, a mosdóba vonszolt férfit bicskával szíven szúrta. A vád, terhelő tanúk sorát vonultatta fel, és olyan „perdöntő” bizonyítékokat nyújtott be, mint a halott boncolási jegyzőkönyve és a bűnjelként felmutatott kés. Valójában a koncepció perkeit idéző bőséges, önvádoló beismerő vallomásokon kívül nem volt olyan bizonyíték, amely egyértelműen bizonyítaná a gyilkosságot. Minden más bizonyíték erősen megkérdőjelezhető. Az első komoly kételyek a Kollár Istvánként azonosított holttest személyazonosságával kapcsolatban merültek fel. A jegyzőkönyvek szerint Tóth Ilona december 4-én ismerte be a gyilkosságot. Ennek ellenére csak bő egy héttel később, 1956. december 12-én exhumálták a tetemet, s még egy hét telt el, míg az exhumálást követően megtörtént a halott „azonosítása”. Noha a tárgyaláson a családtagok tanúként úgy fogalmaztak, hogy azonosították a halottat, a fennmaradt jegyzőkönyvek alapján egyértelműen bizonyítható, hogy a halottat a családból senki sem látta. Csupán a holttestről készült fotó és ruhák alapján egy rokon onnan ismerte fel minden kétséget kizáróan az áldozatot, hogy a holttestnek hiányzott az egyik ujjperce. Ezzel szemben igen meglepő, hogy a boncolási jegyzőkönyv egyáltalán nem tesz említést erről a meglehetősen fontos ismertetőjegyről. További kérdéseket vetnek fel

az orvosi szakvélemények is. Egyrészt a holttesten nem találtak szúrásnyomokat: sem a nyakon, sem a karban, sem a szívben. Fennmaradtak továbbá a jegyzőkönyvek a vegyészeti vizsgálatok eredményéről. A laboratóriumi eredmények szerint sem altatószert, sem benzint nem tudtak kimutatni. A vád megszilárdításához szükség volt a gyilkos fegyverre is, amelyet Tóth Ilona a gyilkosság után a WC-be dobott. Több mint érdekes, hogy a nyomozók csak másfél hónappal a beismerő vallomás után, néhány nappal a nyilvános tárgyalás előtt, január 29-én indultak megkeresni a bicskát. A tárgyaláson felmutatták a kést, és azt Tóth Ilona felismerte. Azonban a késen nyomokban sem lehetett kimutatni vér jelenlétét. A fennmaradt jegyzőkönyvek szerint azonban a tárgyaláson a vegyészeti eredményt nem ismertették, s arra sem utal semmi, hogy a védelem értesült volna a negatív eredményről.

A rendőrség már 1956. november 20-án, Tóth Ilona letartóztatásának napján – két nappal a gyilkosság feltételezett időpontja után – értesült a férfi eltűnéséről. Polgár Erzsébet, aki a későbbiekben menyasszonyként szerepel az iratokban, tett bejelentést, hogy (ekkor még „csak”) ismerőse eltűnt. Meg is nevezett több személyt, akik állítólag a rendfokozat nélküli sorozott ávóst elvitték és megölték. Tóth Ilona neve ekkor még fel sem merült. A rendőrség mégsem tett semmilyen erőfeszítést, hogy az illetőket előkerítse, sőt a későbbiek során a jelentésekből a nevek eltűntek, és Kollár elfogói „ismeretlen személyekké” váltak. November 24-én Polgár Erzsébet még egyszer visszatért a rendőrségre és elmondta, hogy a Domonkos utcai kórház udvarában több kommunistát megöltek és elástak. A hullát a hatóságok mégis csak december 15-én exhumálták, majdnem három héttel az után, hogy elvileg már tudtak az eltűnéséről, a meggyilkolásáról és a holttest hollétéről. Miért nem keresték két héttig, Tóth Ilona „beismerő vallomásaig”? Noha a vád számtalan terhelő tanút felsorakoztatott, olyan személyt mégsem tudott felmutatni, aki tanúja lett volna a gyilkosságnak, legtöbbjük gyakorlatilag hallomásokat adott vissza tényként. Ezek a hallomások ugyanakkor felettébb érdekesek, sokszínűek, néha meghökkentőek, és közel sem támasztják alá a

vádat. Tóth Ilona számtalan kísérletet tett arra, hogy megnevezzen olyan személyeket, akik szemtanúi voltak a november 18-ra datált kórházi történéseknek. Mindezen ellentmondásoknak az összessége azokat a kutatási eredményeket erősíti, amelyek szerint Tóth Ilona és társai a vádiratban rögzített gyilkosságot nem követhették el. A Tóth Ilona és társai peréhez kapcsolódó, töredékesen fennmaradt iratok is arra mutatnak, hogy az ügy tisztázatlansága korántsem eljárási hibákra vezethető vissza, hanem az adatok tudatos összekeverésére, kódósításra, a tisztázás elemi szándéka nélkül személyek, események homályban hagyására irányult a rendőrség erőfeszítése.

Kérdés azonban hogy miért vállalta Tóth Ilona a gyilkosságot? Miért tett feltáró jellegű beismerő vallomást, miért nem jelezte, hogy hamisan vádolják, ha nem követte el az ellene felrótt cselekményeket? Az ítéletben egy rendkívül furcsa ellentmondásra – elszólásra (?) – bukkanhatunk: a fennmaradt kihallgatási jegyzőkönyvek szerint Tóth Ilona magától ismerte be tettét. A még a nyomozati szakban megjelenő politikai lapok egybehangzóan arról tudósítottak, hogy bár „a szigorló orvosnő eleinte cinikusan, nevetve fogadta a vádat, de amikor elébe tárták a bizonyítékokat, s rá vallottak társai is – megtört és sírva beismerte rémtettét.” A korai tudósítások arra utalnak,

hogyan hivatalos verzióval szemben Tóth Ilona korántsem önként tört meg és „tárta fel szörnyű tettet”, hanem először tagadta az ellene felhozott emberölési vádat. Ennek a jegyzőkönyvei, csakúgy, mint Tóth Ilona szovjet kihallgatási jegyzőkönyvei (amelyekről utalásokból szintén értesülünk), ha voltak is, eltűntek, s valószínűleg a későbbi, a végleges verzióknak megfelelő jegyzőkönyveket szerkesztettek helyettük. Azt, hogy az iratokat utólag manipulálták, az eljáró szervek más ostoba hibái is kézzelfoghatóan bizonyítják. A kihallgatási jegyzőkönyvek szerint december 4-én derült fény a gyilkosságra, ezzel szemben az előzetes letartóztatás elrendeléséről szóló, november 21-re visszadatált határozatba mégis belekerült, hogy Tóth Ilonát emberöléssel vádolják. A periratokban utalnak jelek fizikai kényszerre, csakúgy, mint a medika lelki-pszichikai „megdolgozására”. A lány a tárgyaláson tett vallomásai során több ízben is megemlítette egy olyan gyógyszert, amelynek tudatmódosító hatása van. Nem zárható ki, hogy rájött, ezzel a szerrel kezelik. Egyértelmű bizonyíték nem áll rendelkezésre, mint ahogy a fizikai bántalmazás sem bizonyított. Jó volna azonban tudni, hogy miért kellett őt a tárgyalás előtt börtönkórházba vinni. Azt azonban, hogy valójában mi történt a vallatósobában, feltehetően sohasem fogjuk megtudni.

A pernek egyértelmű politikai céljai voltak: az ellenforradalom brutalitásának bemutatása – elsősorban a nyugati világnak. A súlyos legitimációs válsággal küzdő Kádár-kormánynak mindenáron bizonyítania kellett, hogy a szabadságharc leverésének, a szovjet tankok behívásának, a fegyvertelen tüntetőkre lövetett sortüzeknek volt erkölcsi megalapozottságuk, a szovjet tankok nélkül a fasizmus tért volna vissza Magyarországon. Ezért kellett lincselésre való felbujtással megvádolni és felakasztani Gulyás Lajos református lelkészt, aki valójában megmentette egy ÁVH-s tiszt életét, s ezért kellett egy brutális gyilkosság soha nem bizonyított vádjával halálra ítélni az alig 24 éves orvostanhallgatót, Tóth Ilonát.

Rubicon folyóirat 2015/10 számában megjelent cikk alapján BG.

**„Az pedig az örök élet, hogy
megismerjenek téged”
(János 17:3.)**

Pesterzsébet, 2017. január 29.
Takaró Tamás, esperes

**REFORMÁCIÓ 500.
SOLA FIDEI**

Lectio: Róma levél 7, 14-25

„Mert tudjuk, hogy a törvény lelki; de én testi vagyok, a bűn alá rekesztve. Mert amit cselekeszem, nem ismerem: mert nem azt mívelem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekeszem. Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, megegyezem a törvénnyel, hogy jó. Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn.

Mert tudom, hogy nem lakik én bennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom. Mert nem a jót cselekeszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekeszem, melyet nem akarok. Ha pedig én azt cselekeszem, amit nem akarok, nem én mívelem már azt, hanem a bennem lakozó bűn. Megtalálom azért magamban, ki a jót akarom cselekedni, ezt a törvényt, hogy a bűn megvan bennem.

Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint; De látok egy másik törvényt az én tagjaiban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul át a bűn törvényének, mely van az én tagjaiban. Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből? Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által. Azért jöllehet én az elmémmel az Isten törvényének, de testemmel a bűn törvényének szolgálók.”

Alapige: János 6, 47; Róma levél 10, 17

Jézus mondja: „Bizony, bizony mondom néktek: Aki én bennem hisz, örök élete van annak.”

„Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által.”

Kedves Testvérek! A protestáns egyházak és azoknak gyülekezetei, így természetesen a református egyház és annak gyülekezetei is, készülünk együtt is, és külön-külön is a **reformációnak 500. évfordulója megemlékezésére**. 1517. október 31-én indult a reformáció, éppen ötszáz esztendővel ezelőtt. Ezért országosan is, és Európa szerte is, készülünk mi protestánsok erre a komoly, nagy történelmi időre, és mindarra amit ajándékképpen a reformációban Istentől kaptunk. Ez a gyülekezet is. Most közvetlenül az istentisztelet után a presbiteri gyűlésnek ez lesz a legfőbb témája. Arról fogunk együtt gondolkozni és beszélgetni is, hogy mi mindennel és hogyan készülünk erre az 500. évfordulóra ebben a gyülekezetben. A mi gyülekezetünkben.

Az első, ami ma elkezdődik, ami felől már döntést hoztunk, az nem más, mint hogy az év első felében **minden hónapban egy vasárnapi istentiszteleten a reformáció egy-egy nagy igei alapozású alapelvéről fogunk szólni**. Volt néhány ilyen nagyon meghatározó alapelv, ami megszületett Isten ígéje alapján a Lélek munkájaképpen ötszáz esztendővel ezelőtt. És ezek azóta is meghatározó módon kellene, hogy jelen legyenek a protestáns egyházak és gyülekezeteik életében. Amiket akkor Isten Lelke megértetett azokkal, akikben a megújulást elkezdte, és akiken keresztül az egyház megújulását is végezte, azok az emberek amit megértettek, bátran megfogalmazták még akkor

is, ha konfliktusok sokaságával kellett utána szembe nézniük. És azok az igei alapelvek, amelyeket megértetett Isten Lelke, aktuálisak naprakészen ma is, most is.

Csak felsorolom azt az öt nagy elvet, ami meghatározza ezt a szót, hogy reformáció. És azután egyről egy kicsit részletesebben is fogok szólni. Az első nagy alapelve, biblikus alapelve a reformációnak: **Sola scriptura. Egyedül az írás, a Biblia**. És ez alatt azt értették, hogy az egyetlen mérték, amihez egy keresztyén ember mérheti az életét, az csak és kizárólag a Biblia. Egyedül a Biblia. Nincs más.

Ilyen alapelv volt: **Sola gratia. Egyedül a kegyelem**. Ami alatt azt értették eleink, hogy a Biblia tanítása alapján minden csak kegyelemből van. Nincsenek emberi érdemek. Minden Isten kegyelméből van.

A harmadik: **Solus Christus**. Ami azt jelenti: **egyedül Jézus, egyedül Krisztus**. Ő az egyetlen megváltója a világnak és Ő az egyetlen közbenjáró Isten és ember közt, nincs más. Nincs más közbenjáró.

A negyedik: **Sola fidei. Egyedül a hit**. Mégpedig ez alatt azt értették: egyedül a Jézus Krisztusba vetett hit által van üdvösség. Ahhoz, hogy valaki üdvözljön, senki másban nem kell hinnie. Egy üdvözítő hit van, a Jézus Krisztusba vetett hit.

És mindezt összefoglalja a **Soli Deo gloria**. Amely a mi egyházunknak jelmondatává vált: **Egyedül Istené a dicsőség**. Ez az Isten mindenekfelettségéről szól.

Ezekben az alapelvekben visszatérően van valami, ami mindegyikben benne van. **Ez a szócska: EGYEDÜL. Sola, sola, sola, solus, soli**. Visszatérően benne van. Azt jelenti: **CSAK**. Végül is az egész reformáció azért indult el 500 évvel ezelőtt Isten Lelke által, mert egy kétbetűs szó az egyedül mellé mindig odatett valamit. Egyedül a Biblia **ÉS...** És elhangzott, hogy például a hagyományok. Egyedül Krisztus, **ÉS...** Ha nem mondták volna ezt a kétbetűs szót, hogy **ÉS**, nem lett volna reformáció. **De ahányszor az Isten alapvető igazságai mellé az ember bármit oda akar tenni, ott mindig megújulásra van szükség**. Személyes életünkben is pont így van.

Testvérek, mindenütt és mindenkor reformációra van szükség, megújulásra, ha Isten igéjének kizárólagossága, egyetlenszerűsége, örök és változatlan igazságai mellé odakerül ez a szó, hogy: ÉS.

Isten megbocsátotta a bűnöket, de azért vannak nekem itt személyes pozitívumaim is. Nincs ÉS! Egyedül az írás, de azért a természetben is tud tanítani bennünket az Isten az élet nagy dolgaira. Nincs ÉS!

Ma beszéljünk erről: **Egyedül a hit. Sola fidei. Egyedül a Krisztus Jézusba vetett hit által van az embernek üdvössége.** Egyedül csak. Jézus maga teszi kizárólagossá, hiszen számtalanszor beszél az Úr Jézus arról, amit most alapigeként is felolvastam. „*Bizony mondom néktek, ha valaki hisz én bennem, üdvözülni.*” Ebben ott van a kizárólagosság, hogy nincs más. Nem kell semmi más az üdvösséghez. Nem is lehet semmi másként üdvözülni, csak Jézus Krisztus által. A belé vetett hit, egyes egyedül ez üdvözt. Egy másik helyen mondja Jézus Krisztus: „*Aki hisz Őbenne (magáról beszél), el nem kárhozik. Aki pedig nem hisz, immár elkárhozott. Mivel nem hitt az Isten egyszülött fiának, Jézusnak a nevében.*”

Pál apostol egyszer Filippiben egy börtönbe kerülve egy börtönőr üdvösségéért munkálkodik, és ott vallja, mondja el a tanácstalan, kérdező börtönőrnek, hogy mit kellene most már cselekednie. Azt válaszolja neki az apostol: „*Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülsz mind te, mind a te háza népe.*”

Az egész Újszövetség tele van ezekkel az igékkel. „*A Jézusba vetett hit által van az ember üdvössége.*” Sola. Egyedül. Solus Christus. Egyedül a Krisztus. Sajnálatos módon a hit fogalmára és tartalmára nagyon sok minden rátapadt. Az emberek sok mindenben, sokféleképpen hisznek, amelyek mögött vallásos megfontolásaik vannak, sokszor vad, pogány, istentelen. Miközben azt gondolják, hogy nagyon vallásos gondolataik vannak. Kedves testvérek! **Az üdvösséget adó, üdvöztítő hit csak egyedül (Sola fidei) a Jézus Krisztusba vetett hit.** Ma is. Engedjük, hogy Isten Lelke megtisztogassa a hitről való gondolkodásunkat, vélekedésünket, a hitben való, éppen való

állapotunkat. Ha nem ezt jelenti a hitem, hogy egyedül Jézus Krisztusban.

Messziről fogok elindulni ahhoz, hogy jól megértsük ezt az egészet. **Isten a teremtésben mindent adott az embernek, amire szüksége volt ahhoz az édenkerti, örökké tartónak tervezett, szép élethez.** Adott például az embernek érzékszerveket, amelyekkel mindent érzékelni, felfogni tudott. De nem adott hitet. Mert hinni ott kell, ahol nincs látás. Azt mondja a Zsidókhoz írt levélben: „*A hit a reménylett dolgok valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés.*” Istenben az embernek nem kellett hinnie, mert látta az Istent, hallotta az Istent. Miért kellett volna hinni Benne?

Az, hogy te vagy, azt nekem nem hinnem kell, mert látlak. Azt, hogy beszélsz, azt nem hinnem kell, mert hallak. **Isten az emberrel való közösséget úgy teremtette meg, hogy nem volt szükség hitre.** Ezért nincs bennünk hit. Mint ahogy sokan gondolják, hogy minden emberben van, egy természetes őshit. Nincs. Nincs bennünk Istenhit. Nem teremtette belénk Isten. Az érzékszerveinket belénk teremtette. Hitet nem, mert nem volt rá szükség.

Hitre azóta van szükségünk, amióta a bűn büntetéseként megszűnt örökre az ember számára földi életében Isten személyes látása és Isten közvetlen hallása. Azóta hinnie kell az embernek, hogy Isten létezik. Írja is a Zsidókhoz írt levélben az ige: „*Aki Isten elé járul, annak hinnie kell, hogy Isten létezik.*” És hinnem kell, hogy Isten a Bibliából megszólal és hogy Isten szólal meg a Bibliából. Istent másként már földi életében nem láthatja és nem hallhatja az ember csak hit által. Húzzuk hát alá: **hitet a teremtésben nem kapott az ember, mert nem volt szüksége rá, így nincs bennünk születetten Istenhit.** Senkiben.

Márpedig azt olvastuk, hogy „*egyedül hit által van üdvössége az embernek*”. Íme a hit kapcsán az első nagy kérdés: Ha nincs bennem születetten, márpedig nincs senkiben Istenhit, mert anélkül teremtett meg bennünket az Isten, akkor hogy kerül belém? Ha hit nélkül nem lehet Istennek tetszeni sem, (olvassuk a Bibliában), ha hit nélkül nincs üdvösség sem, akkor hogy lesz a hit bennem? **Hogy kerül**

belém a hit? Miként születik és hogyan lesz az enyém? Megszerzem majd? Kérdemlem? Kiimádkozom? Kikönyörgöm? Kiharcolom? Vagy egyszer csak úgy valahogy belehullik a lelki ölembé. És egy reggel felébredek: no, én már hívő vagyok. Hogyan értsem azt, hogy Sola fidei? Hogy egyedül hit által van üdvösség?

Kedves testvérek! Fontos dolog ez, beszéljünk erről. **A hit a Biblia szerint Isten ajándéka.** Nem az én produktumom, nem az én izzadmányom, nem az én aszkézisem, hanem kizárólag Isten ajándéka. A feltámadott Jézus egyszer azt mondta Tamásnak: „*Tamás ne légy hitetlen, hanem hívő.*” De hogyan? Rendben van Uram, ne legyek hitetlen, hanem legyek hívő. De hogyan? Idejártok ti is templomba. Ne legyek hitetlen, legyek hívő. Nincs bennem a hit, mert teremtettség okán Isten nem adta senkinek. Nincs bennem. Hogy kerül belém? Hogy leszek hívő? Te tudod? Milyen könnyedén beszélnek az emberek erről, hogy én hiszek. Ugyan, hogy lettél hívővé? Mert nem úgy születél? Hogy lesz valaki tudós? Mert nem úgy születik. Hogy lesz orvos? Mert nem úgy születik. Hogy lesz tanár? Hogy lesz munkás? Senki nem úgy születik. **Hogy lesz valaki hívővé?**

A hit Isten ajándéka az embernek. Csodálatosan ajándékoz meg hittel az Isten. Először egy mondat erejéig csak, mert óriási titkok vannak itt. Hogyan megy ez az ajándékozás a fogantatásában, hogy aztán majd meg is szülessen a hit. Kedves testvérek! **Fogantatásában úgy, hogy valamiképpen Jézus neve vagy szava eljut az emberhez.** A hit az hallásból van, a hallás az ígéből, az ige pedig Jézus Krisztust mondja az Ószövetségben is, meg az Újszövetségben is csak.

Jézusról vagy Jézustól. Nagyon érdekes megnézni a bibliai újszövetségi hitre jutások történetét. **Vagy Jézustól hall valaki vagy Jézusról hall már előzetesen valaki, hogy a hit fogantatása kezdetét vegye.** Sokan nem értik, hogy miért buzdítjuk az embereket, hogy jöjjenek templomba. Mert semmit nem változott a bibliai igazság: nincs másként üdvözítő hitre jutás, csak azzal a fogantatással, hogy a hit hallásból van, Jézusról vagy Jézustól valamiképpen. Hogy azt az utcasarkon mondják neked, a munkahelyeden mondják, a

templomban mondják, olvastad, mindegy. **Jézustól vagy Jézusról.**

A hit hallásból van. Akik tehát messze kerülnek Isten ígét, és annak a hallását, azokban meg sem tud foganni. El sem tud kezdeni élni. Hiába mondja. Mert Isten ígéje igazságai változatlanok. Örökre így lesz. **Mindig Isten kezdeményezi a hitre jutásunkat azzal, hogy nem akarod, nem vágysz utána, nem keresed és egyszer mégiscsak hallasz Jézusról valamit, vagy Jézustól valamit.** Valamiképpen eljut hozzád. Aztán Isten Lelke különös munkába kezd. De nincs másként. Pál apostol így mondja: „*Kegyelemből tartattatok meg. Hit által és ez nem tőletek van. Isten ajándéka nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.*” Uram én templomba járok. Ez egy cselekedet. Nem cselekedetből, hogy senki ne kérkedjék.

A hit Isten ajándéka. Valamiképpen Krisztus Jézus neve vagy beszéde vagy mindkettő eljut hozzám. A hit születését mindig az Isten kezdeményezi, ezért ajándék. Felsorolhatatlan a nevei azoknak, akikben úgy születik a hit az Újszövetségben, hogy vagy hallottak Jézustól, vagy Jézusról. Mondok egyet: Zákheus. Aki azért megy fel a fára, hogy majd hit legyen belőle. Mert hallott már Jézusról. Azután találkozik vele és hall valamit Jézustól. De a hit hallásból van. És nem tudtok egyetlen egy olyan hitre jutást sem, amelyikben ne ez lenne a szabály. Mindig így van. És a XXI. században pont így van.

Amikor valakiben ez a valami a Jézusról vagy Jézustól bekerül, akkor ott valami új elkezdődik. A szívünkben történik valami. És ha amit egyszer hallottam Jézustól vagy Jézusról és aszerint megmozdulok, abban benne van már az akaratom, a döntésem. Mert enélkül életképtelen marad a mag és elhal. Ha arra, amit Isten elkezd munkálni nincs egy személyes és tudatos akarati mozdulat, hogy kíváncsi vagyok rá, meghallgatom, elolvasom, odamegyek, kiteszem magam neki, elhal. De ha megszületik Isten kezdeti mozdulatára az akarati döntésem is, az engedelmességem is, akkor megszületik a hit. **És Isten ajándéka az lesz, hogy a hitem egyértelműen az életem megváltoztató Jézus felé fordíttatik.** Ezt munkálja ki bennem először az Isten. Akárhogy kezdődik, mindig

Jézus felé fordít. Így folytatódik.

Jézussal való személyes találkozásig viszi Isten azt, amit elkezd egy ember szívében megkerülhetetlenül, kihagyhatatlanul, és soha nem véletlenül. **Mert minden hit közül csak egy üdvözít, Jézus így mondja: „Aki énbennem hisz.”** Ezért Isten azt, amit elkezd bennünk Jézus felé fordítja, hogy legyen Vele egy találkozásom, hogy legyen Vele egyszer közösségem. Hogy elkezdjen velem Isten egy egészen új életet. Olyan hitre jutás nincs amelyikben Isten kikerültetné velem Jézust. Hiszen amikor Isten hallgat is, Róla beszél. És minden szavában Isten erről a Jézusról beszél.

Péter apostol ezt így mondja: *„Nincsen senkiben másban üdvösség, mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kéne nekünk megtartatnunk, csak a Jézus Krisztus neve.”* **Azért vezet oda Isten, mert a döntő fordulat az életünkben a Jézussal való találkozásban történik.** A legelső, amit meg fogok tanulni, hogy Jézus vére eltörölte minden bűnömet, ahogy énekeljük egy gyönyörű hallelujában, hogy Isten megbocsátott nekem Jézusért. Hogy megszabadít minden megkötöttségetől, a félelmeimtől, a hitetlenségemből. Az egész gondolkodásomat megváltoztatja, az életszemléletemet, az értékrendemet, az akaratomat. Elkezdem hozzá igazítani magamat, és alárendelni az életemet.

Ahogy elrendezi Jézussal az ember a maga bűneit, egy új élet indul meg benne. És már nem az emberek befolyásolnak, nem az emberek tanítanak, nem a világ csábít, bár benne élek. Hanem figyelem az Ő szavát, hogy megértsem, Jézus hogyan beszélgetett emberekkel, hogy megmentse őket az üdvösség számára. Hogy megtanuljak úgy beszélni emberekkel. Jézus hogyan viszonyult emberekhez, hogy én is elkezdjek úgy viszonyulni, mint ő. Hogy segíteni tudjak az apámon, meg az anyámon, a társamon, meg a gyerekeimen, meg a barátaimon. Akkor megéri az ember, hogy csak azt kell figyelmem, hogy Jézus hogyan csinálod Te ezt, mert én rosszul csinálom. **Egy új élet kezdődik. A hívó élet.**

Amikor az ember ezt az új életet elkezdi élni, és Jézust követni, akkor szembe találkozik és újra

és újra találkozik egy rettenetes dologgal. Egyszer egy aranyos, drága, tiszta szívű atyámfia ebbe a gyülekezetbe tartozott valamikor, eljött énhozzám és azt mondta: *„Lelkész úr, tessék engem megkeresztelni.”* – *„Maga már megvan keresztelve.”* – *„Igen, már kétszer is.”* – *„Akkor?”* – *„Azok nem sikerültek.”* – *„Mi ennek a mértékegysége, hogy sikeres volt a keresztség, vagy sikertelen?”* – És miközben én pont ugyanúgy mosolyogtam, mint ti, bár nagyon fegyelmeztem magam, csodálatos dolgot mondott ez a tisztaszívű ember: *„Én azt vártam, hogy ha megkeresztelkedem, többé nem követek el bűnt. Én nem akartam a megtérésem után. Nem hittem el, hogy én új életet kaptam Jézustól, új szívet, új természetet. Hogy létezik az, hogy én bűnt követtem el megint? És törtem rajta a fejemet, és arra jöttem rá, valószínűleg a keresztelesem nem sikerült.”* Úgyhogy már elment bemerítkezni, azután elment Szentlelket kérni. Most itt volna nálam. Mondom: *„Nem fog menni.”*

A gond ugyanis nem ez, hanem amit felolvastam hosszú igeszakaszban, amit minden hitre jutott ember, hívővé lett ember, megtért, Jézus Krisztusban új életet kapott és abban élő ember átél. Amit Pál így mond: *„Láttam, hogy megvan bennem a bűn.”* Az a Pál apostol, akinél őszintébben, mélyebben, igazabban ember át nem adta a szívét az Úr Jézus Krisztusnak. Aki azt tudta mondani az egész addigi életére: *„Kár és szemét volt minden a Jézus ismerete gazdagságához képest.”* Hogy ma arról beszélünk, hogy volt egy keresztyén Európa, azt neki köszönhetjük, ennek a Pálnak. És megír egy olyan levelet, és a levélben egy olyan önvallomást, arról az iszonyatos belső küszködésről: *„Áadtam a szívemet és mindenemet Jézusnak és láttok magamban egy szörnyű törvényt: azt teszem, amit nem akarok. Harcolok ellene és elbukom.”* Aki megírta a Szeretet himnuszát. Aki megírta a legcsodálatosabb tanításokat a bűnről, az újjászületésről, az új szívről, az új életről, a Krisztusban új természetről. Nincs közöttünk olyan becsületes hívő ember, aki ne tudná, miről beszélek.

Azért gondoltam, hogy erről szólok, mert a hit kapcsán szólni kell. A Biblia azt tanítja, hogy az

embernek születetten egyféle természete van: a test természete, hogy testi. És akármilyen jó ember közben, Isten dolgai számára teljesen süket és vak. Nem ért belőle semmit. Amikor az ember újjászületik, akkor egy új természetet kap. Így mondja az ige: „Isteni természet részeseivé leszünk.” És mi lesz a régivel? Azt mondja Isten igéje, hogy: „Adok neki új szívet.” És mi lesz a régi szívemmel? Az új kilöki? **Az ige azt tanítja, hogy két természet él egymás mellett attól kezdve bennem.** Erről beszél az apostol, amikor azt mondja, hogy „*Látom magamban a bűn törvényét. Rabul ad engem.*” Kit? Az újjászületett Pált? A megtért Pált rabul adja?

Kedves testvérek! **A megtéréskor az ember a meglévő testi természete mellé és nem helyett kap új természetet.** Egymás mellett van bennünk a két természet életünk végéig. A régi nem szűnik meg az új természet mellett. Pál végig harcolta, mert ettől kezdve harc indul az ember életében, a hívő élet óriási harca. Végigharcolta az egész keresztyén életét. De vigyázat, megfáradó keresztyén testvéreim, nem feladta, nem megadta, hanem végigharcolta az egész életét. Amikor a keresztyén életünk harctalanná lesz, akkor az őstermészetünk, a bűn természete, a testi természetünk van hatalmon. Mindig önmagammal kell vívni a harcot. Nem, soha nem mások ellen kell vívni a harcot. **A bennem lévő őstermészetemmel kell vívnom a harcot.** Hogy mondja az apostol? „*Én testi vagyok, a bűn alá rekesztve. Azt cselekszem, amit gyűlölök.*”

A bűn idegen test bennünk. Mert hogy nem úgy teremtett meg bennünket az Isten, hogy bűnt is adott, vagy engedett belénk. Ahogy nem teremtett belénk hitet, nem teremtett belénk bűnt sem. Van a testünkben egy idegen valami: a bűn. Bennünk van. Azt mondja Pál: „*Ez a halál teste.*” Mert a bűn halált nemz. Bennünk van a halál teste, a bűn. **Amikor valaki újjászületik marad benne bűn, de már mindig legyőzhető.** Már attól kezdve, hogy Jézusé lesz az életem, mindig legyőzhető. Mert elveszítette bennem a halálos erejét. Erre kérdez rá Pál apostol: „*Halál, hol a te fullánkod?*” Nincs már! Nem azt mondja, hogy nincs bűn, nem azt mondja hogy nincs fullánk, nem azt, hogy nincs szúrás. Hol a te fullánkod ereje? Ezért: „*Ne örülj én*

ellenségem, elestem, de felkelek.”

És ebben a harcban megtanulja az ember, hogy a hit Krisztus Jézusban, mint Isten ajándéka, ebben a harcban a legfontosabb. A hit ugyanis egy csatorna, ami összekapcsol Jézussal. **Ajándékba kapom Istentől, és attól kezdve össze van kapcsolva az életem hit útján az Úr Jézussal.** Az én gyakorlati összeköttetésem Jézussal ezen a csatornán keresztül működik.

Ezért karban kell tartanom a hitemet. El ne duguljon. Hogy amin keresztül össze van kötve az életem Jézussal, el ne duguljon. Mert a hit az a csatorna, amin keresztül táplál engem Jézus. Amelyen keresztül meggazdagít és éltet. És ha ez eldugul és nem tud áradni, Jézus Krisztus ereje, akkor bajban vagyok az egész hitéletemmel. Tisztogatni, karban tartani a hitemet, döntő kérdése az egész keresztyén életemnek. Ebben is Őrá szorulunk, az Úrra. *Segíts Uram, tisztán tartani!* Csak egy dolog dugítja: a rendezetlen bűn. Amikor nem árad, nem éltet, nem örvendeztet, akkor el van dugulva. Rendezni kell, karban kell tartani.

Kedves testvérek, és van még valami apróság. Nem csak azért kell tisztán tartanom ezt a hit csatornát, hogy én tápláltassam, hanem azért, hogy továbbfolyjon a hitem, és azon keresztül Jézus ereje. Mert azt mondja az ige: „a hit haszonra adatik.” Nem nekem, rajtam keresztül másnak. **Más hasznára adatik a hitem.** Hasznára adatik a hitetlen társadnak. Hasznára adatik annak, akivel közösséged, kapcsolatod van. Mert a hit haszonra adatik másoknak. Nem a tiéd! Kedves testvérek! Akiben a hit nem tud továbbfolyjni, abban a hit előbb-utóbb áporodni kezd, majd elapad. Amelyik hitnek nincs lefolyása, kifolyása, az olyan, mint a tó, amelyikbe friss nem kerül bele. Megáporodik és végül elapad. Nem ilyen az egész európai keresztyénség? Áporodott, bűdös, nem éltet senkit már.

Mert a humanizmus nem keresztyénség. A humanizmus humanizmus, a keresztyénség keresztyénség. Tartsd tisztán a hit csatornáját! Éltessen téged és haszonra adasson másoknak. Mit gondolsz, a családtagjaid, és most gondolj rájuk, üdvösséget kapnak, ha csak az üdvözl, aki hisz a Jézus Krisztusban? Márpedig így van.

Üdvözlnek? Mindegy? Ugye nem mindegy!
Ugye fáj, ha nem! **A hit az a csatorna, amelyen keresztül tovább akar áradni haszonra a tiéd felé Jézus minden ereje és áldása.** De ha a csatorna eldugul, nem tisztogatod, nincs mi továbbmenjen. Benned is megáporodik, és benned is elapad. Sola fidei. Egyedül a hit. A Jézus Krisztusba vetett hit üdvözít. És egyedül ez által leszünk azzá, amivé Isten akarja, hogy legyünk mások hasznára is. Ebben leszel boldog. Legyen hát mindezekért: Soli Deo gloria. Egyedül Istené a dicsőség.

Ámen!

Dsida Jenő: Husvétvárás

Husvét, husvét! a kábult emberek
harsogva mennek templomi zászlókkal
tüzes-piros nagyszombat alkonyán.
Templomokból kibug az orgona.
a világ ujjong, kongnak a harangok
és körmenetre siet az anyám.

Szobám sötétedik, nehéz szívem
s azt gondolom: be jó is lenne már,
ha nem gunnyadnék többé pörlekedve,
szívemnek sánta lába meggyógyulna
s tüzes-piros nagyszombat alkonyán
mehetnék egyszer én is körmenetre.

Sok éve egyszer mentem az uccákon.
Szememből lassan könny hullott az utra,
könnycsepp és bánat, hervadás, halál -
Sok esztendő könnyek száraz nyomában
az életrekelt nagyszombati Krisztus
kicsi szobámba vajjon eltalál?

Benyit az ajtón, fénylő lesz az arca,
lelkem fala sugárzón hirdeti,
hogy megbékéltünk, nincsen haragunk.
Künt körmenet lesz, kongnak a harangok,
de mi Krisztussal, a drága Krisztussal
nagyszombat este ketten maradunk.

Kolozsvár, 1927. április 18.

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Hivatali idő: kedd, szerda, csütörtök 9 – 12
óra.

Kedd: 18:00 Férfióra – minden hónap 1.
és 3. keddjén

19:00 FIFA – Fiatal felnőttek
alkalma – minden hónap 2. és 4.
keddjén

Szerda: 17:00 felső tagozatos gyerekek
hittanórája

19:30 Kóruspróba

Csütörtök 10:00 Gyülekezeti bibliaóra

17:00 Óvodások hittanórája

17:00 Alsó tagozatos kisiskolások
hittanórája

18:00 Kis ifi (22-25 évesek)

19.00 Anima Soni próba

Péntek 17:00 Mini ifi (17-21 évesek)

17:00 Juvenis ifi (13 – 16 évesek)

18:00 Nagy ifi (26-35 évesek)

Vasárnap 10.00 Istentisztelet

Gyermek istentisztelet és gyermekmegőrzés

12:00 Kórus próba és Ifjúsági kórus
próba

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor